

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské nám. 6, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2015, č. j. 4 As 256/2015 – 44, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2016, č. j. 29 A 43/2016 – 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se podáním, označeným jako „1) *Správní žaloba proti usnesení ČR – Nejvyššího správního soudu či přesněji Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 256/2015 - 44 ze dne 22. prosince 2015.* 2) *Námítka podjatosti*“, domáhal zrušení specifikovaného usnesení, jímž Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 90/2015 - 23.

[2] Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) podání žalobce posoudil jako správní žalobu a v záhlaví specifikovaným usnesením ji podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítl. Žaloba nemířila proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale proti usnesení Nejvyššího správního soudu, který jednak při výkonu soudnictví není správním orgánem, jednak proti jeho usnesením nelze brojit žádnými opravnými prostředky ve správním soudnictví. Žaloba proti jeho usnesení je proto nepřipustná.

[3] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) dne 2. 5. 2016 kasační stížnost. Uvádí, že v řízení nejednal zákonný soudce, došlo k úmyslné záměně žalovaného a žalované věci. Usnesení krajského soudu je subjektivní, zmatečné, v rozporu s dobrými mravy, Ústavou ČR a zákony ČR. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení a rozhodnutí. Dne 23. 6. 2016 zaslal stěžovatel soudu návrh na osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Kasační stížnost je nepřipustná pro nedostatek podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojitosti s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a to z dále uvedených důvodů.

[5] Projednávaná kasační stížnost je evidentně další z bezpočtu stěžovatelových podání zcela zřetelně šikanózní povahy, jimiž zneužívá své právo na soudní ochranu poskytovanou právním řádem České republiky a garantovanou jejím ústavním pořádkem. Nejvyšší správní soud se dosud vždy snažil vysvětlit stěžovateli nesmyslnost a bezprávnost jeho počínání, avšak zcela marně.

[6] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. Okolnosti, za nichž stěžovatel uplatňuje svá práva (a to zejména právo na soudní ochranu), však nelze považovat za výkon subjektivního práva v souladu s právním řádem. Chování stěžovatele naopak naplňuje znaky zneužití práva, tedy případů, „*kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdanlivě dovolené*“ (viz např. rozsudek ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 – 48, publ. pod č. 869/2006 Sb. NSS.)

[7] Stěžovatelovo systematické zneužívání práva na soudní ochranu brání, aby správní soudy, jak na úrovni jednotlivých krajských soudů, tak na úrovni Nejvyššího správního soudu, mohly poskytovat účinnou a včasnou ochranu těm, jejichž subjektivní veřejná práva mohou být skutečně ohrožena či dotčena.

[8] V souladu se zásadou hospodárnosti řízení proto Nejvyšší správní soud nepřistoupil k provedení dalších procesních úkonů, tj. nerozhodoval o stěžovatelových žádostech o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a upustil i od zevrubnějšího odůvodnění tohoto rozhodnutí. Stěžovatel jej velmi dobře zná.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky a, jak je stěžovateli známo, není proti němu přípustná žádná z žalob ve správním soudnictví ani jiný prostředek ochrany poskytovaný soustavou soudů České republiky.

V Brně dne 20. července 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu